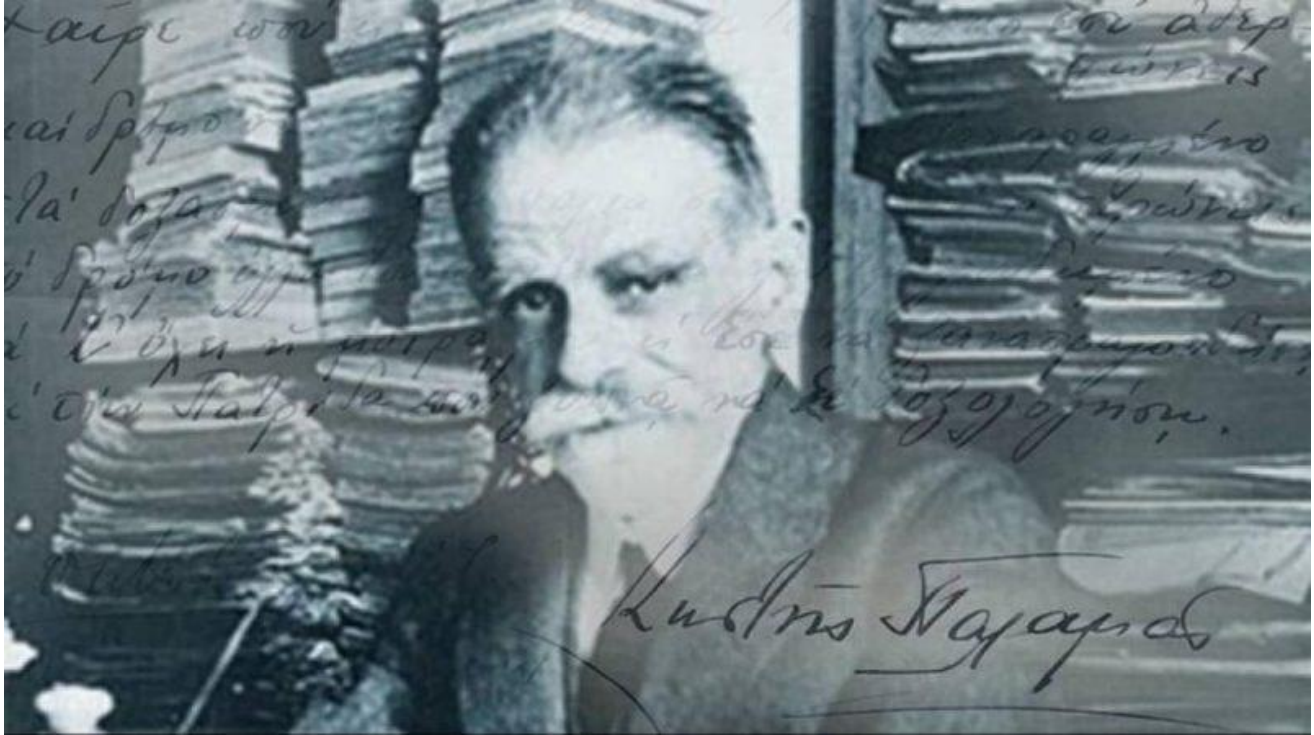

Κωστής Παλαμάς: «Τα σχολειά χτίστε!»

Σχολείο δεν σημαίνει μόνο υποχρεώσεις. Το σχολείο είναι χαρά, είναι δημιουργία, είναι επικοινωνία και συνεργασία. Είναι επαφή και ανταλλαγή απόψεων, αποδοχή του άλλου και του διαφορετικού. Άλλωστε, σύμφωνα με τη γνώμη του **Ουίλιαμ Γέιτς** (Ιρλανδός ποιητής που βραβεύτηκε το 1923 με το βραβείο Νόμπελ): **«Η εκπαίδευση δεν είναι το γέμισμα ενός κουβά, αλλά το άναμμα μιας φλόγας».**

Ας θυμηθούμε επίσης τα λόγια του μεγάλου Έλληνα ποιητή Κωστή Παλαμά:

*Με τη φλόγα που ψαίνει και που πλάθει,
με της καρδιάς τη φλόγα, με του Λόγου
τη δύναμη, ξεσκέπαστα, καθάρια,
και με τα χέρια, και με τα μαχαίρια,
τον τόπο πάρτε.*

*Κάτου σημάδια που έμπηξε το ψέμα!
Τα ταξίματα φέρτε στις Αλήθειας
της ιερής το βωμό και τα σφαχτάρια.
Στον τόπο απάνου όχι πολέμων κάστρα•
τα σκολειά χτίστε!*

*Λιτά χτίστε τα, απλόχωρα, μεγάλα,
γερά θεμελιωμένα, από της χώρας
ακάθαρτης, πολύβοης, αρρωστιάρας
μακριά μακριά τ' ανήλιαγα σοκάκια,
τα σκολειά χτίστε!*

Και τα πορτοπαράθυρα των τοίχων
περίσσια ανοίχτε, να 'ρχεται ο κυρ 'Ηλιος,
διαφεντευτής, να χύνεται, να φεύγει,
ονειρεμένο πίσω του αργοσέρνοντας
το φεγγάρι.

Γιομίζοντάς τα να τα ζωντανεύουν
μαϊστράλια και βοριάδες και μελέμια
με τους κελαιϊδισμούς και με τους μόσκους
κι ο δάσκαλος, ποιητής και τα βιβλία
να είναι σαν κρίνα.

Του τραγουδιού τη γλώσσα αντιλαλώντας,
και τα βιβλία σαν τα τραγούδια να είναι!
Στη γη της ομορφιάς, αρματωμένη
την Επιστήμη, η Ομορφιά, χαρά της!
αρχή σοφίας!

Τα σκολειά χτίστε, υψώστε τα πλατάνια
για το δροσό στης ρεματιάς τη χάρη,
για τον καρπό σπάρτε τα αμπέλια, ας είναι
τ' αγαθά τους αγνά κρασιά, και ας είναι
γούρμα σταφύλια,
λογής, κεχριμπαρένια, άλικα, μαύρα.

Όπου απλωσιά, όπου ψήλωμα, όπου υγεία,
στα πέλαα ν' αγναντεύουν τα καράβια
και τους αϊτούς να λαχταράν και τ' άστρα
στα ουράνια πλάτια.

Και βαθιούς τάφρους γύρω γύρω σκάφτε
και πύργους πολεμόχαρους υψώστε
και βαρδιατόρους βάλτε να κρατάνε
μακριά, μακριά τον ψεύτη και τον πλάνο
της Ρωμιοσύνης.

Ξόβεργα και καρφιά κρατά και πάει
και πιάνει και καρφώνει και σκοτώνει,
του φτερωτού πιο απ' όλα κυνηγάρης,
αρχίζοντας από τις πεταλούδες,
φτάνει στη Σκέψη.